

[Rager.]

Det nytter ikke noget, at vi køber nok saa mange Varer i Dag i Tyskland, vi kan betale med Anvisninger, men vi kan ikke komme til at betale med Varer, fordi den tyske Regering ikke tillader Indehaverne af vore Anvisninger at købe Varer hos os. Hvis vi stiller os paa det Standpunkt, at vi køber løs i Tyskland uden nogen som helst Traktat, uden Aftaler, uden Gensidighed, saa sker der kun det, at Tyskland siger: I er velkomne! Men Anvisningerne vil hobe sig op, og der kommer en Dag, da de siger: Maa vi saa faa de Anvisninger indløst med Guld. Vi kan maaske afvise det, men saa er vi ogsaa færdige med at købe der, for værdiløse Anvisninger har de ikke Brug for. Vi kan give dem Guld, og saafremt vi giver dem Guld, vil vi kunne fortsætte akkurat saa længe, vi har en Guldbeholdning, men det vil være umuligt for os at faa eksporteret Spor af Varer.

Der er ikke nu en Verden med fri Handel. Det er ikke vor Skyld. Jeg er enig med det ærede Medlem i, at det var tilstræbellesværdigt, at det var ønskværdigt, at det var herligt, om den fri Vareudveksling, hvis Betingelser og Muligheder jeg før skildrede, kunde komme igen. Men den er her ikke.

Da det ærede Medlem forleden Dag fra denne Talerstol bebrejdede Regeringen, at den indskrænkede den frie Omsætning, spurgte jeg, hvad han mente med det, og hvorledes han kunde bevise det. I Dag har det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen rettet det Spørgsmaal til det ærede Medlem, som jeg nu ogsaa gør til mit: Hvor er det, vi ved at købe Korn i Dag i større Mængde kan finde Afsetning for andre af vore Landbrugsprodukter? Hvor er det? Det nytter ikke, at det ærede Medlem vil begynde at tale udenom, det nytter ikke, at det ærede Medlem vil komme med Teorier, dette er Spørgsmaalet lagt fast geografisk: I hvilket Land vil det ærede Medlem i Øjeblikket henvise den højtærede Landbrugsminister til at søge et øget Eksportmarked, et Marked, der ligger aabent, hvis vi bare køber mere Korn? Dette vil jeg gerne bede det ærede Medlem besvare. Hvis dette ikke besvares, er det, fordi det ærede Medlem har ført letfærdig Tale.

Formanden: Jeg har et stærkt Indtryk af, at man rundt omkring i Medlemmernes Kreds kunde ønske, at denne Forhandling snart bringes til Afslutning. Jeg beder følgende Talere tage Hensyn hertil.

Gregersen: Det er det samme, der gentager sig i Dag, som sker ud over Landet, naar vi er til Vælgermøder: Naar vi har en Diskussion om Told, glider de Konservative ud, ligesom det ærede Medlem Hr. Ulrich er gledet ud i Dag, og ind træder der to Radikale, som overtager hans Plads. Det er det Billede, som vi møder overalt, og det skal jeg ikke fordybe mig mere i. Men der har været talt saa meget i Dag om Fremmedord og mærkelige Ord, baade konservative og ogsaa Retsforbundsord, og nu vil jeg gerne drage et radikalt Ord frem, der er brugt ude paa et Møde i Nordsjælland. Hvad forstaar det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen ved, at det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) udtalte om det store Kriseforlig og navnlig om Kornordningen, at det var noget Bras? Hvad forstaaes der ved Bras? Jeg retter ikke det Spørgsmaal til det ærede Medlem Hr. Rager, men til Ordføreren, det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, som har interesseret sig saa meget for dansk Sprog i Dag. Det var rart at faa at vide, om de Udtalelser, det ærede Medlem er kommet med i Dag, dækker de Radikales Mening om Kornordningen, eller det er den, som det ærede Medlem Hr. Andreasen (Forsinge) har givet Udtryk for i Nordsjælland umiddelbart efter Kriseforliget. Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen har været saa ivrig til at fastslaa, at det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen ikke vil svare. Nu skulde det være interessant at se, om det ærede Medlem vil bringe sig selv i den samme Stilling.

Formanden: Jeg maa advare imod, at man inddrager under denne Forhandling Udtalelser, som maatte være faldet ved et eller andet Møde et eller andet Sted i Landet, og hvis Rigtighed man ikke her har nogen Lejlighed til at øve Kontrol med.

Hermed sluttede Forhandlingen.